

KWINTESSENS 17.02 – Het Zelf, enig bestaande

“ Ik ben slechts het Zelf en ben niemand anders. Ik ben, werkelijk, het Zelf en evenzo de geest. Wat dan ook denkbeeldig is, het is het Zelf en dat, waarlijk ben ikzelf. Het Zelf, werkelijk, is de bron van de geest, de mandala [mystiek symbool] van de wijzen.”

(verzen 17.7 t/m 17.10)

Wat dan ook denkbeeldig is, dat alles is illusoir, begoocheling, denkbeeldig, niet werkelijk bestaand. Achter de werkelijkheid van de wereld van de zintuigen – de geest inbegrepen – is het Zelf.

En dat , werkelijk, ben ikzelf (“gij zijt Dat”). De zintuigen nemen slechts de buitenkant waar, gaan geheel en al voorbij aan de binnenkant, de essentie.

“ ....Als jullie de twee één maken, de binnenkant maken als de buitenkant en de buitenkant als de binnenkant.....dan zullen jullie het koninkrijk binnengaan.” (logion 22 Thomas evangelie).

“ Wat dan ook denkbeeldig is, het is het Zelf en dat, waarlijk ben ikzelf.”

“ ....dit immens gevoel van mij geborgen weten, weten uit welke geborgenheid ik kom en naar welke geborgenheid ik terugkeer, waar ik eigenlijk nooit van gescheiden ben.... ” (Suzanne)

Beide frasen komen geheel overeen met vers 1.15 van de Avadhuta Gita :

“ Eenheid en gescheidenheid bestaan niet met betrekking tot u noch tot mij.”

Ieder gevoel van eenzaamheid of gescheidenheid verdwijnt bij het besef, het weten wie men is.

“ O dood , ga voort en raak mijn lichaam; ik heb miljoenen lichamen waarin ik kan leven.” (Swami Ram Tirth).

Dit is de werkelijkheid, een bestaan als een van de talloze bestaansvormen in al wat leeft, beweegt of is. Met als enige bestemming : zijn. Een zijn zonder enig recht op individualiteit, een zijn, een leven in totale overgave en juist daardoor in volmaakte vrijheid.

(“Als ik ben en niets meer wil....wordt alles zo eenvoudig”)